

6.	P	Marija Goretti, mučenka	Otoče	17.30	za mir in dobre odnose
7.	T	Vilibald, škof			maše v fari ne bo
8.	S	Gregor Grassi, škof			maše v fari ne bo
9.	Č	Hadrijan III., papež	Dobrava	17.30	po namenu
10.	P	Amalija, redovnica	Kamna Gorica	17.30	† Terezijo Režek, 7. dan
11.	S	VABLJENI! Benedikt, opat	Kamna Gorica Dobrava	10.00 17.00	ponovitev zlate maše g. Janeza Smrekarja † Slavko Razinger, obl.
12.	N	15. NEDELJA MED LETOM	Kamna Gorica	8.00	†† Franca Podobnika, obl. in sorodnike
13.	P	Henrik, kralj	Otoče	17.30	za zdravje
14.	T	Kamil de Lellis, duhovnik			maše v fari ne bo
15.	S	Bonaventura, škof			maše v fari ne bo
16.	Č	Karmelska Mati Božja (Karmen)			maše v fari ne bo
17.	P	Aleš, spokornik			maše v fari ne bo
18.	S	Friderik, škof	Kamna Gorica	17.00	† Bojana Ruparja
19.	N	16. NEDELJA MED LETOM	Dobrava	8.00	†† Komaričkove

Hvala vam, zlatomašnik Janez, in Bog vam povrni! Najprej ste umolknili in prisluhnili, potem ste odgovorili in se odpravili za Njim, peli novo mašo. Zdaj vztrajate. Vztrajate že 50 let. Ta vaša skrita leta so svetilka iščočim in blaga senca in sapa tavajočim. Vaša zlata maša je kot zlata monštranca, v kateri je shranjeno Najsvetejše. Zato vam kličemo: **Hvala in Bog vam povrni!** Hvala, ker ste oče in dobrotnik, brat in reševalec. Hvala, ker čakate, iščete, zdravite, svarite, vodite in molite. Hvala, ker prosite Boga in ga nosite med ljudi. Hvala, ker noč in dan stojite pred Najvišjim in ga delite potrebnim, saj le On, ki je sam pot, resnica in življenje, krepča popotnike na poti spreobrnjenja k Življenju. Hvala vam, g. Janez, ker usmerjate Božje žarke na nas. Naj bo vaše življenje spodbuda vsem tistim, ki še razmišljajo, da bi tudi darovali svoje življenje Kristusu v duhovniškem poklicu.

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.

El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 14. (od 5. 7. do 19. 7. 2026)

Sv. Gregor: BOG JE KAKOR NEPRISTOPNA PEČINA

Kakor prevzame človeka, ko z visoke gore zre na spodaj ležeči ocean, ki se širi v nedogled, tako prevzame „mojega duha, ko z višine Gospodove besede zrem v nepojmljivo globočino božjih misli. Ob bregu morja se večkrat dviga visoka gora in njen vrh se obrnjen pogreza v globočino voda. Človek, ki zre v morske globine, čuti kar neko vrtoglavico. Tako se počuti moja duša, ko se skuša poglobiti v veličasten Gospodov izrek: **Blagor čistim v srcu, zakaj ti bodo Boga gledali.** Bog se da videti tistim, ki so očistili svoje srce. Veliki sveti Janez pa pravi, da **Boga ni še nikoli nihče videl.** Vzvišeni duh sv. Pavla to še potrjuje, ko pravi: **Boga ni nikoli nihče videl in ga tudi videti ne more nihče.** On je kakor strma in gladka gora, ki je neprijemljiva za našo misel in ki jo Mojzes v svojem nauku razglaša za nepristopno našemu duhu. Branil je vsem, ki so se mu hoteli približati in se ga dotakniti, ko jih je svaril: **Nikogar ni, ki bi mogel videti Gospoda, pa ne bi umrl.**

Gledanje Boga je namreč večno življenje... Vendar stebri vere: Janez, Pavel in Mojzes trdijo, da je to nedosegljivo. Zdaj vidiš, kako duša pada v omotico, ko jo vabijo globine, ki jih odkrivamo v Gospodovih govorih. **Kdor ne vidi Boga, nima življenja.** Preroki, apostoli, ki so od Boga navdihnjeni, pričajo, da Boga ni mogoče videti. Kakšno upanje pa potem še preostane ljudem? ... Toda Gospod sam podpira upanje, ki upada. Kako se je obnašal do Petra? Bil je v nevarnosti, da se bo utopil. Jezus pa ga je zadržal nad vodo, kakor da je na trdnih tleh. Če se bo torej tudi nas dotaknila roka božjega Sina, ko bomo omahovali zaradi pogleda v resnice in nas bo utrdila v določenem uvidu ene izmed njih, se bomo nehali bati, saj nas bo Beseda sama prijela za roko. Sama namreč pravi: **Blagor čistim v srcu, zakaj ti bodo Boga gledali.**

V jeziku Svetega pisma je »**gledati**« isto kot »**imeti**«. »**Ne videti**« je isto kot »**ne dobiti**«. Zato tisti, ki gleda Boga, uživa vse mogoče dobrine že samo zato, ker ga gleda: življenje brez konca, večno netrohljivost, nesmrtno blaženost, brezkončno kraljestvo, neminljivo veselje, pravo luč, blagi pogovor z Duhom, nedostopno slavo, nenehno radost, z eno besedo: vse dobrine... Toda, kakor smo zgoraj videli, je mogoče gledati Boga le, če je srce čisto. Tu pa je moj duh spet omotičen. Sprašujem se, **če ni čistost srca ena od nemogočih reči, ki našo naravo presegajo...** Vendar ni tako, saj Bog od živali, ki jim ni dal peruti, ne zahteva, da letajo... Z vsemi bitji je tako. Zato bo Pavel kljub temu rekel: **Pripravljena mi je krona pravice, ki mi jo bo oni dan dal Gospod, pravični sodnik.** Zato zaupajmo Bogu, če tudi nam pravi: **Blagor tistim, ki ste čistega srca, ker boste Boga gledali.**

Sv. CIRIL IN METOD, SLOVANSKA APOSTOLA

Praznik svetih bratov Cirila in Metoda samo vsakih nekaj let pride na prvo julijsko nedeljo. Veseli smo, da to doživljamo letos. Tako imamo lepo **priložnost, da se Bogu, Očetu vseh ljudi, zahvalimo za veliko milost, da je veliki družini slovanskih narodov, torej tudi Slovencem, dal ta dva sveta brata za apostola evangelija. In učitelja krščanske omike. Tudi onadva imata zasluge za to, da danes častimo Boga s svetim bogoslužjem v domačem jeziku**, kot pravi mašna prošnja.

Božja beseda nas danes spet nagovarja z eno najlepših podob za Boga – s podobo pastirja, in še posebej Jezusa kot Dobrega Pastirja. V pesniški obliki nam ga predstavlja 23. Psalm s sporočilom: »Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka.« Jezus potrjuje to resnico, ko obljublja: »Kdor pride k meni, ne bo lačen, in kdor vame veruje, ne bo nikoli žejen.«

Na praznik sv. apostolov Petra in Pavla bodo posvečeni letošnji novomašniki, ki se z mladostnim navdušenjem pridružujejo Dobremu Pastirju. Začetniki so, morda se čutijo nebogljeni pred tolikimi nalogami in pričakovanji, toda eno vedo zagotovo: **»Gospod je moj pastir. Nič mi ne bo manjkalo. Vse mi bo dano, kar bom potreboval. Ob Dobrem Pastirju si upam stopiti na to pot.«** To že dolgo potrjujejo tudi **duhovniki jubilanti**, ki praznujejo svoje različne obletnice, eni srebrno, drugi zlato ali biserno, diamantno, železno, eden celo smaragdno obletnico nove maše, kakor lahko razberemo iz najnovejše Družine, kjer so jubilanti predstavljeni. Za apostolom Petrom smem tudi jaz vsak dan znova ponoviti: **»Na tvojo besedo, Gospod, bom vrgel mrežo.«**

Podobno kot naši novomašniki sta se tudi današnja dva svetnika, brata Ciril in Metod, sredi davnega 9. stoletja odzvala Dobremu Pastirju in prišla kot apostola na Moravsko. Učena in pobožna Grka, rojena v Solunu in vzgojena v sijajnem Bizancu, sta najprej zapustila častne in visoke službe in odšla v tišino samostana, A prišel je Božji klic: **»Pojdita tudi vidva v moj vinograd«**. Sprejela sta vabilo Moravanov in postala apostola neukih, preprostih Slovanov. Mednje nista prihajala z vzvišenostjo, ampak s ponižnostjo Kristusovih misijonarjev. Ponižno sta jih učila abecede, jim prinesla Božjo besedo, prevedeno v tedanji skupni slovanski jezik ter bogoslužne knjige in črkopis. Njun čas je bil kratko odmerjen. Ciril je že šest let kasneje umrl kot menih v Rimu. Metod pa se je z Rima vrnil in še kakšnih dvajset let med Slovani deloval kot škof.

Njuna usoda ni bila zgodba o uspehu. Doživljala sta nasprotovanje, obtožbe in sumničenja s strani ljubosumnih nemških misijonarjev. Škofa Metoda so celo zaprli, dve leti in pol je bil v hišnem priporu v nekem samostanu na Nemškem. Njune učence in sodelavce so po njuni smrti izgnali iz Moravske, da so se razpršili po vsem Balkanu. A prav ta izgon je Makedoniji in Bolgariji prinesel blagoslov – po njih sta ti dve deželi sprejeli evangelij.

Sveta brata sta postala nekakšen duhovni most med vzhodnim in zahodnim izročilom. V njunem času je bila Cerkev še edina in enotna, toda med vzhodnim in zahodnim delom so se začele kazati razpoke. Čeprav vzhodnjaka, sta bila v celoti privržena rimskemu papežu. Šla sta in mu predstavila svoje izvirno misijonsko delo, ki ga je papež slovesno odobril in potrdil. Tako sta gradila edinost in postala predhodnika in zavetnika današnjega ekumenskega in zedinitvenega gibanja.

Čez naše kraje sta potovala v Rim in posvetila našo deželo s svojimi koraki. Tisoč let kasneje ju je **njun slovenski »učenec« Anton Martin Slomšek prepoznal kot priprošnjika za edinost kristjanov.** Spoznal je, da je za to edinost treba najprej moliti, nato šele delati. V ta namen je ustanovil **molitveno Apostolstvo sv. Cirila in Metoda**, ki je še živo.

Zgodovinsko vlogo, ki sta jo odigrala svetnika, je uradno priznal sveti Janez Pavel II., leta 1980 ju je razglasil za sozavetnika Evrope skupaj s sv. Benediktom. Kot prvi papež slovanskega rodu je poudarjal, da Evrope ne sestavljajo samo romanski in germanski narodi, ampak tudi Slovani. **»Evropa mora zadihati z obema kriloma pljuč«**, je rekel. To pomeni, da mora upoštevati tudi pretežno slovanski Vzhod in njegovo duhovno bogastvo. **Predvsem pa se mora vrniti k svojim krščanskim koreninam, ki sta jih globoko zasadila tudi apostola Slovanov.**

Sveta Ciril in Metod sta glavna zavetnika ljubljanske nadškofije (od l. 1961) **in sozavetnika mariborske** (od l. 1963); **sv. Metod pa je glavni patron murskosoboške škofije** (ustanovljene l. 2006) na področju katere je segala slovenska Panonija. Na naših tleh jima je posvečenih šest župnijskih cerkva.

Sveta brata sta zagovarjala evangeljsko resnico, da ni večvrednih in manjvrednih narodov in jezikov. Vsak narod ima svoje mesto v Božjem načrtu, tudi Slovani. Zavzemala sta se za pravico vsakega naroda, da se mu evangelij oznani v domačem jeziku. **Njuno misijonsko geslo je bilo: »Hvalite Gospoda, vsi narodi, slavite ga, vsa ljudstva.«** **Vsa ljudstva, vsako v svojem jeziku.**

Hvaležni smo Bogu, da smemo danes častiti Boga v domačem jeziku. Spoštovanje do slovenščine je pokazal tudi papež Janez Pavel II., ki nam je pri obeh obiskih pri nas pridigal slovensko. Tega spoštovanja in ljubezni nas je učil tudi škof Slomšek, ki je sredi potujčevanja v 19. stoletju ponosno zapisal: **»Slovenske mi je mati pela, kadar me je v naročje vzela, slovensko moliti učila, o Bogu mi je govorila.«**

dr. Bogdan Dolenc